

Οδ' ἄδους ὡς ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κινεῖ-
 ζεν,
 Ἀδειν τε πίνονθ' ὡσπερὶ κάρχης γυναικ' ἀλῆ-
 σαν.
 Φει. Οὐ γὰρ τὸτ' ἄδους χελῷ σέ γ' ἀφ' αὐτῆσδε
 καὶ πατεῖσδε,
 Ἀδειν κελῶνθ' ὡσπερὶ τέτλιγας ἐσιώντας;
 Σφ. Τοιαῦτα μὲν τοι καὶ τὸτ' ἔλεγχον ἔειδον, οἷά
 περ νῦν.
 Καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκεν ἔῃ κακὸν ποιητῆν.
 Καὶ γὰρ μόλις μὲν ἀλλ' ὁμῶς ἠνεχόμην τοσού-
 τῳ.
 Ἐπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνῳ λα-
 βόντα,
 Τῶν Αἰγύλου λέξαι τί μοι. καὶ θ' ὅτι δ' ἄδους εἶ-
 πεν.
 Ἐγὼ γὰρ Αἰγύλον νομίζω τοσούτῳ ἐν ποιηταῖς,
 Ψόφου πλείων. ἀσύστατον. σόμφακα. κρημο-
 ποῖον.
 Κάνταῦτα πῶς οἶεσθε μὲν τῷ καρδίαν ὀρε-
 χθεῖν;
 Ὁμῶς δὲ τὸν θυμὸν δακῶν, ἐφίλω, σὺ δ' ἀλλὰ
 τούτων
 λέξον τί τῆσ' νεωτέρων, ἀπ' ἔστι τὰ ἄφρα ταῦτα.
 Οδ' ἄδους ἢ σ' ὅξ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τίν' ὡς
 εἰπεί
 Ἀδελφός, ὃ' λέξις κακῆ, τῷ ὁμομιτεῖαν ἀ-
 δελφῶν.
 Ἐγὼ δέ τ' οὐκ ἠνεχόμην ἀλλ' ἄδους ἔξαράττω
 πολλοῖς κακοῖς κάρχοισι. καὶ τ' ἐντεῦθεν οἶον εἶ-
 κός,
 Ἐπος πρὸς ἔπος ἠεζόμεσθ'. εἴθ' ὅτι ἐπανα-
 πηδᾷ.
 Καὶ πειτ' ἔφρα με. καὶ ἀπόδει. καὶ πνιγε. καὶ πέ-
 τεβεν.
 Φει. Οὐκοῦν δικαίως, ὅς περ οὐκ Εὐριπίδῳ ἐ-
 παμνεῖς,
 Σοφώτατον. Σφ. Ἐφώτατον γ' ἐκείνων, ὃ τί σ' εἶ-
 πως;
 Ἀλλ' αὐθις αὐτὴν πῆσθαι. Φει. νῆ τὸν Δί' ἐν-
 δίκως γάρ.
 Σφ. Καὶ πῶς δικαίως; ὅς περ ὃ' ναίχμυτέ σ' ἄξε-
 θρεψα,

A *Detonsus: at hic continuo subiecit, quod sit ve-*
tustum
Et stultum pulsare cytharam: & cantare inter bi-
bendum:
Velut mulierem, quae molis hordea. P.H. an non
te statim hanc ob
Causam deuerberari oportuit, dariq; pessum:
Quod conuiuantem modulari velles, tanquam
B *cicadam?*
S.T. *Eadem haec intus perinde dixit, ut hic re-*
petit: & tum
Etiam Simonidem dicebat esse malum poetam.
Hic ego vix me continui: sed tamen primo re-
pressi:
Postea iussi ipsum myrteo ramo ornatu, referre
Carmen aliquod Aeschylis: sed ille respondi sta-
tim mihi:
C *Ego, inquit, Aeschylum praecipue iudico esse poetis,*
Sireperum, incompositum, inuauem, confrago-
sum, quomodo vos
Putatis cor meum intus pulsasse haec verba? &
tamen meum
Animum remordens, dicebam: quin tu ergo ali-
quod recentum
Poetarum modulari carmen: ubi sapientia haeret:
D *Ibi ille ex Euripide longam accinuit orationem:*
Quomodo frater (proh auerrunce Iuppiter) soro-
rem
Vterina incestarit: ego hic me diu non continebam:
Sed confestim incesso maledictis multis, & ne-
fandis.
Post, ut fieri solet, altercando dedimus verba
verbis.
E *Hic vero insultat mihi, tundit, cedit, iugulat, te-*
ritque.
P.H. *Merito certe: ut qui non laudas Euripidem,*
poetam
Nunc sapientissimum. S.T. illum sapientissi-
imum? oh, quid inquam?
Sed rursus vapulabo. P.H. per Iouem, & pro-
fecto iure.
F S.T. *Quo pacto? qui te homo impudens, olim*
paruum educaui:

Σχόλια. Αρχαῖον] μωρόν παρακοῦν] ἢ οἱ φιλόσοφοι κινεῖσθαι ἐν τῷ πίνειν. κάρχης ἢ ἀντι τῆς κειθῆς πεφυρμένης. ἀδουσι ἢ ἀλῆθεσαι ὑπὲρ τῆς ἀσπόμεφασθαι καμάτων. Ὁσπερὶ κάρχης.] καθάπερ τινα γυναῖκα κειθῆς ἀλῆθῶν. ἔξω ἀλλοῦ ἢ λεληθότως τὸ τῆσ' γυναικῶν γῆρας. ἄς ἔργον πίνειν ἔτερον τι ἔξω φραττομῆρας. Ὁσπερὶ τέτλιγας.] παρεποίησε τὸ ἀδειν καὶ φησιν ὅτι τὸ ἀδειν φλυαρεῖν ὡς τέτλιγας καὶ ἐδ' ἐν ἄλλο ἢ ἄς γυνάμιας ἀδειν ἀλετρευέας. Ἀλλὰ μυρρίνῳ.] μυρρίνης γὰρ κλάδον κατέχοντες ἦδον τῷ Αἰγύλου. ὡσπερ τῷ Ὀμήρου μὲν δάφνης. ὡσπερ τῷ Αἰγύλου. ἐνεὶ ἐκεῖ ἀνθεα λετμονία. ἄλλως. Δικαίχμυτος ἐν τῷ πῶσθαι μισθῆς. ἐπει δὲ κοινόν τι πάθος ἀείφαμεν] σὺ ἀκολοθεῖν τῶς διερχομένους, εἴτ' μὲν μέλεις, εἴτ' ἀνευ μέλεις ἔχοντα τὴν χειρὶ ποιείσθαι τῆς ἀφῆσθαι. οἴτε γὰρ ἀδουτες ἐν τῶς συμποσίοις

ἐκ παλαιῆς τινος ἀφῆσθαι δόσεως κλάδων δάφνης ἢ μυρρίνης λαβόντες ἀδουσι. ἀσύστατον.] ἢ σιωπῆσθαι. ἐδ' ἐπικινῶν ἐν τῇ ποιήσει. ἀλλ' ἀρατὸν ἐκομπάδην. τὰ γὰρ ῥήματα Αἰγύλου φαντασθῆναι μὲν ἔχει. βασιλεύοντα ἢ ἐδ' ἐμίας ἐχθ' ἀφῆσθαι. ἀσύστατον γὰρ ἀσύστατον ἢ ὅτι ἀδουθεῖν. ἀπὸ θάνατος σιωπῆσθαι τὰς μύθους. Στόμφακα.] σκληρὸν ὡσπερ τὸ σῶμα καὶ τὸν ὄμφακα ὅτι τσαχῶν κρημοποῖον δὲ, μεγάλας λέξεις ποιοῦντα.
BIS ET VS. Στόμφακα] Σ. στόμφακα, τσαχῶν, ἢ κομπασθῆν. ἔσομφαται, ἀλαζονεύσθαι. σιωπῆσθαι ἢ λέξις ἐκ τῆς σῶματος, ἔσομφατος, ἢ ἢ λέγων, στόμφακας ἔχων ἐν τῷ σῶματι τῶς μύθους, λέγει δὲ πρὸς τοῦ Αἰγύλου τοῦ ποιητοῦ.
 Σχόλια. Τὰ ἄφρα ταῦτα.] ἢ ἀντι τῆς ἔσθαι ὀπρῶσθαι. ἢ δ' εἰσπεῖν, ὅτι ἐστὶν αἱ ἄφροι ἔσθαι πεσῆται, ὃ ἢ ἄφροι